

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **M. S.,**
bytem ,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
pracoviště pro Prahu a Střední Čechy,
sídlem Sokolovská 855/225, Praha 9,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 1. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 19. 1. 2023, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 9. 2022, č. j. X, kterým byl žalobci od 8. 11. 2022 odňat invalidní důchod.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

2. Žalobce namítl, že posudkový lékař učinil závěr o tom, že žalobce již není invalidní, aniž by podrobně zkoumal jeho zdravotní stav. Na jednání nebyl přizván, lékař si tedy nemohl učinit odpovídající představu o žalobcově zdravotním postižení. Lékař nezhodnotil žalobcovu celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. Nevzal v úvahu ani tu skutečnost, že se zdravotní stav žalobce zhoršil rapidně po psychické stránce a nebyla zohledněna ani dosavadní onemocnění. Každodenní užívání toxické medikace způsobuje žalobci vleklé zažívací, psychické a fyzické bolesti. Žalobce je z uvedených důvodů názoru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.
3. Žalovaná uvedla, že napadené rozhodnutí vycházelo z lékařského posudku ze dne 5. 12. 2022, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil tak, že žalobce není invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále též „ZDP“). Proti obsahu posudku Posudkové komise MPSV ČR ze dne 6. 9. 2023 vypracovaného v rámci soudního řízení, ve kterém shledala posudková komise na rozdíl od prvoinstančního řízení žalobce invalidním pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP se vznikem invalidity ode dne 26. 9. 2022, nemá žalovaná výhrady.
4. Žalobce ve svém podání doručeném soudu dne 11. 10. 2023 vyjádřil s obsahem posudku ze dne 6. 9. 2022 svůj souhlas.
5. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání a vyšel z následujících právních předpisů.
7. Podle § 39 odst. 1 ZDP *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
8. Podle § 39 odst. 2 ZDP *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
9. Podle § 39 odst. 3 ZDP *pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
10. Podle § 39 odst. 4 ZDP *při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

11. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
12. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce si Městský soud v Praze vyžádal u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze (dále jen „Posudková komise“) odborný lékařský posudek. Posudková komise v posudku ze dne 6. 9. 2023 shledala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž se jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Vznik invalidity I. stupně byl dnem 26. 9. 2022.
13. V daném případě posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky z oboru psychiatrie jednoznačně vymezila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce. Při jednání byl žalobcův stav posouzen odbornou lékařkou. Dále bylo komisí vycházeno z dokumentace PSSZ, spisu zdejšího soudu, lékařských nálezů, zdravotní dokumentace lékařky z oboru psychiatrie a praktické lékařky. Z lékařských nálezů byl konkrétně zohledněn nález z IKEM, Klinické kardiologie ze dne 31. 5. a 2. 12. 2022, psychiatrická zpráva ze dne 3. 11. 2022, 24. 11. 2022, 9. 12. 2022, 17. 1. 2023, 16. 3. 2023, 21. 4. 2023 a 8. 6. 2023.
14. V rámci diagnostického souhrnu uvedena periodická depresivní porucha, stav po transplantaci srdce pro toxickou kardiomyopatii (leden 2023), dobrá funkce štěpu, perikardektomie (květen 2023), stav po Non-hodgkin lymfomu (1983), chemoterapii, kardiotoxicita, remise, chronická nedostatečnost žil dolních končetin, varixy, chronický bolestivý syndrom bederní páteře, koxartróza oboustranně, stav po TEP vpravo pro nekrózu hlavice (2018).
15. Komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po transplantaci srdce po stabilizaci zdravotního stavu s lehkým poklesem výkonnosti podle kapitoly IX, oddílu A, položky 4b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity s rozmezím míry poklesu pracovní schopnosti 20 – 40 %. Vzhledem k dalším onemocněním byla stanovena horní mez onemocnění a celkový pokles míry pracovní schopnosti o 40 %.
16. Posudková komise dále uvedla, že nestanovila psychiatrické onemocnění ani artrózu levého kyčelního kloubu jako hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobce byl v léčbě, nepřál si navýšení psychiatrické medikace ani psychoterapeutickou léčbu. V současné době odmítal podstoupit další operaci, totální endoprotézu levého kyčelního kloubu. Bolesti levého kyčelního kloubu byly pro něho omezujícím faktorem

pro výkon fyzické aktivity, užíval léky na bolest, které si sám dával, užíval několikrát týdně léky na spaní, i když spal 10 hodin denně, byl unavený, neschopný pravidelné aktivity v dopoledních hodinách. Neměl v plánu pravidelný režim a docházku do vlastního provozu pekařství. Posudková komise konstatovala, že žalobce byl invalidní v prvním stupni. Mohl vykonávat práci méně fyzicky náročnou nebo v menším rozsahu a intenzitě. Uvedla, že byl schopný vykonávat lehčí práci nevyžadující těžkou fyzickou námahu, jednodušší administrativní činnost, práci vsedě, nevhodná byla těžká fyzická práce. Komise dále uvedla, že námitky uvedené v žalobě byly náležitě prostudovány a posouzeny, byla zhodnocena všechna zdravotní postižení žalobce i jeho možný pracovní potenciál. Vzhledem k možnému zlepšení zdravotního stavu při adekvátní psychiatrické a ortopedické léčbě byla platnost posudku stanovena na 5 let do 30. 9. 2028.

17. Posudek obsahuje veškeré náležitosti, soud jej považuje za úplný a řádně odůvodněný. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jako i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce není žádných pochyb. Souhlas s posudkem vyjádřil žalobce i žalovaná. Soud proto z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 6. 9. 2023 při rozhodování vyšel. Pokud dle posudku byl žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, přičemž šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven o 40 %, je žalobou napadené rozhodnutí založeno na nesprávně zjištěném skutkovém stavu, proto soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro nesprávně zjištěný skutkový stav a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
18. Česká správa sociálního zabezpečení je povinna dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobce, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu, resp. závěry posudkové komise.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, avšak žádné náklady mu nevznikly. Neúspěšné žalované náhrada nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 10. 11. 2023

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.